

عنوان مقاله:

آسیب شناسی بوروکراسی اداری سازمان آموزش و پرورش ایران

محل انتشار:

مجله مدیریت فرهنگ سازمانی، دوره 21، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علیرضا سوسرائی - گروه مدیریت آموزشی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

سکینه جعفری - گروه مدیریت آموزشی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

علی اکبر امین بیدختی - گروه مدیریت آموزشی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش شناسایی آسیب های ناشی از بوروکراسی اداری سازمان آموزش و پرورش ایران بود که با رویکرد کیفی و روش مطالعه موردی انجام شد. مشارکتکنندگان پژوهش شامل مسئولان آموزشی و مدیران بودند که طبق روش نمونه گیری هدفمند صاحب نظران کلیدی و بر اساس معیار اشباع نظری ۱۵ نفر به عنوان اعضای نمونه انتخاب شدند. برای گردآوری داده ها از مصاحبه نیمه ساختاریافته استفاده شد. به منظور شناسایی آسیب های بوروکراسی اداری سازمان آموزش و پرورش از روش کیفی تحلیل مضمون در سه سطح مضامین پایه، مضامین سازمان دهنده و مضامین فراگیر استفاده شد. نتایج نشان داد آسیب های بوروکراسی اداری در سازمان آموزش و پرورش شامل ۵ مضمون فراگیر تضعیف انسجام ساختار سازمانی (افزایش پیچیدگی سازمان، بروز فساد اداری، افزایش تمرکز سازمانی، افزایش حجم اطلاعات نامربوط و نامعتبر، ارزشیابی نامطلوب در سطوح صفی و ستادی)، آسیب و فشار به گروه های ذی نفع (مشکلات معلمان و مدیران، مشکلات کارکنان اداری، مشکلات دانش آموزان، مشکلات والدین)، افزایش بی عدالتی آموزشی (تبعیض و نابرابری جنسیتی، نابرابری و ناتوانی در اجرای آموزش عمومی اجباری، طبقاتی شدن آموزش)، تضعیف جایگاه علمی در سطح کشور (تجاری شدن نظام آموزشی، سیاست زدگی آموزش و پرورش)، کاهش اثربخشی نظام آموزش و پرورش (ناهمگونی قوانین و مقررات، افت کیفیت عملکرد آموزشی، افزایش مدرک گرایی) است.

کلمات کلیدی:

آسیب شناسی، بوروکراسی اداری، سازمان آموزش و پرورش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1878333>

